

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2017 - 6909

Doknr.
555898

Dato
20-03-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 7. marts 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 321 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Roger Courage Matthisen (ALT).

Spørgsmål nr. 321:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 27/2-18 fra Louise og John Moloney og ægteskabsturisme, jf. SOU alm. del -bilag 184."

Svar:

Henvendelsen af 27. februar 2018 fra Louise og John Moloney om ægteskabsturisme indeholder en række forslag og bemærkninger vedrørende proformaægteskaber. Der er tale om en række forskellige input, der giver anledning til følgende mere overordnede bemærkninger:

Det er vigtigt for mig at slå fast, at mit udgangspunkt i drøftelserne er, at ægteskabslovgivningen ikke skal kunne misbruges til at indgå proformaægteskaber med henblik på at snyde sig til ophold i EU.

Den gældende lovgivning giver desværre mulighed for dette misbrug, og det udnyttes af kriminelle netværk.

Jeg ønsker derfor at indføre et forbud mod proformaægteskaber, der indgås med henblik på at skaffe sig ophold i Danmark eller i en anden EU-medlemsstat. Det er samtidigt mit klare mål, at vi får indført et forbud, der er effektivt i hele landet. Det er derfor vigtigt at gøre sig klart, hvad forbuddet skal være effektivt over for.

Ret til ophold i EU er en eftertragtet vare, og de kriminelle netværk er derfor professionelle i deres organisering af proformaægteskaber, og de er villige til at anvende falske dokumenter, menneskesmugling og menneskehandel for at få gennemført ægteskaber, der kan give opholdsret i EU.

Der er heller ikke tvivl om, at de, der vil snyde sig til ophold i EU, til stadighed vil forsøge at finde den lettest mulige vej ind, og herunder have fokus på, hvordan og hvor i Danmark et ægteskab lettest kan indgås.

Når vi overvejer stramninger for at dæmme op for proformaægteskaber, er det derfor vigtigt, at det bliver effektivt. Et forbud mod proformaægteskaber kan derfor ikke stå alene. Det skal støttes op af et effektivt system, der med de fornødne kompetencer og udstyr rent faktisk kan håndhæve forbuddet i hele Danmark, bl.a. ved at afsløre falske udenlandske dokumenter.

På den baggrund er det en del af mine overvejelser, om vi når bedst i mål ved at samle og specialisere prøvelsen af ægteskabsbetingelserne i sager, hvor der er risiko for proformaægteskab. Det er i den forbindelse vigtigt at bemærke, at langt hovedparten af de 98 kommuner har endog meget få sager, hvor udlændinge ønsker at blive gift i Danmark.

En samling af prøvelsen skal selvfølgelig ikke betyde unødigt bureaukrati. Det er vigtigt for mig, at det kan tilrettelægges sådan, at langt størstedelen af de udenlandske par ikke oplever en mere besværlig prøvelse af ægteskabsbetingelserne, end det er tilfældet i dag, så de fortsat relativt hurtigt kan blive gift i lige netop den kommune, de har valgt til deres bryllup.

Men samtidig er det vigtigt, at de sager, der giver anledning til tvivl, bliver fanget effektivt op og undersøgt nærmere. Formålet er at bremse misbrug af ægteskabslovgivningen.

Jeg er samtidig opmærksom på, at bryllupsturismen skaber værdi, vækst og arbejdspladser i en håndfuld kommuner, og at der derfor også skal være tale om en balanceret løsning. Jeg hæfter mig i den forbindelse især ved, at vielseerne og den omsætning hos erhvervslivet, der knytter sig til vielseerne, fortsat vil foregå i den enkelte kommune.

Jeg er fra flere sider blevet opfordret til at anvende samme måde til bekæmpelse af proformaægteskaber som i Irland – den såkaldte irske model. Denne model beskrives også i henvendelsen. De irske erfaringer er interessante, og jeg er inspireret af dem bl.a. med hensyn til at forbyde proformaægteskaber.

Det står dog også klart for mig, at vi ikke bare kan kopiere den irske model, da Irland har en helt anden myndighedsstruktur, hvor både prøvelsen af ægteskabsbetingelserne og vielsen varetages af en statslig myndighed med regionale kontorer. Derudover stiller Irland bl.a. krav om, at parterne skal møde op hos myndigheden nogle dage inden vielsen. Jeg tror, at vi kan klare os uden sådanne krav, som uden tvivl vil ramme bryllupsturismen negativt.

Vi skal finde løsninger, der i en dansk kontekst balancerer effektiv bekæmpelse af proformaægteskaber og hensynet til de kommuner, hvor bryllupsturismen spiller en vigtig rolle. Jeg ser frem til drøftelserne om det.

Med venlig hilsen
Mai Mercado